

ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR
OMULUI ÎN ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI

București, Str. Nicolae Timițza nr.8, Sector 3, Tel / Fax: 312 45 28; 312 37 11, e-mail: apador@ant.ro

DOMNULE PRESEDINTE,

ASOCIAȚIA PENTRU APARAREA DREPTURILOR OMULUI IN ROMANIA -
COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), cu sediul in Bucuresti, str. Nicolae
Tonitza nr.8, sector 3,

Declara recurs impotriva sentintei civile nr. 3763 din 30 septembrie 2005 pronuntata in
dosarul nr. 6897/2005 de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII-a conflicte de munca,
asigurari sociale, contencios administrativ si fiscal, pentru urmatoarele **motive** :

**I. Motivul de recurs prevazut de art. 304 pct. 9, art. 304/1 din codul de
procedura civila**

Consideram ca in mod gresit instanta a respins actiunea ca **inadmisibila** si nu s-a
pronuntat pe fondul cauzei. De altfel, capatul de cerere privind daunele morale nici nu a
fost examinat.

Respingerea actiunii ca inadmisibila, pe motiv ca am solicitat comunicarea de informatii
de interes public care sunt clasificate, este vadit nejustificata, avand in vedere ca accesul
la justitie, in cazul in care se reclama incalcarii ale Legii nr. 544/2001 –inclusiv sub
forma impiedicarii accesului la informatiile de interes public- este prevazut in art. 22 din
amintita lege.

Potrivit art. 22 alin. 1 din Legea nr. 544/2001, „*In cazul in care o persoana se considera
vatamata in drepturile sale, prevazute in prezenta lege, aceasta poate face plangere la
sectia de contencios administrativ a tribunalului...*” Iar dreptul vatamat este cel prevazut
in art. 1 din Legea nr. 544/2001: „*Accesul liber si neingradit al persoanei la orice
informatii de interes public*”

In plus, art. 13 din lege prevede ca nu pot fi incluse in categoria informatiilor clasificate
informatiile care favorizeaza sau ascund incalcarea legii de catre o autoritate sau o
institutie publica. Deci, chiar daca ar fi clasificate, astfel de informatii nu pot fi exceptate
de la liberul acces.

Respingand actiunea ca inadmisibila, instanta si-a negat propria putere, conferita de lege,
de a cenzura orice abuz al autoritatilor care refuza aplicarea Legee 544/2001.

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE APEL BUCURESTI

II. Motivul de recurs prevazut de art. 304 pct. 9, art. 304/1 din codul de procedura civila

Actiunea nu putea fi respinsa nici ca neintemeiata.

Asa cum am precizat mai sus, art. 13 din Legea nr. 544/2001 prevede ca nu pot fi incluse in categoria informatiilor clasificate informatiile care favorizeaza sau ascund incalcarea legii de catre o autoritate sau o institutie publica, accesul la acestea fiind liber.

Am depus la dosar numeroase articole din presa in care erau prezentate rezultatele unor investigatii jurnalistice, dar si erau citate afirmatii ale mai multor personalitati publice: presedintele tarii, primul ministru, reprezentantul Fondului Monetar International la Bucuresti, seful Delegatiei Comisiei Europene la Bucuresti, membri ai Guvernului. Toate au un numitor comun: „afacerea RAFO Onesti” este grefata pe acte de coruptie si alte ilegalitati.

Motivarea laconica a instantei (pe un rind din pagina) ca „*simplele articole din presa*” nu constituie „*dovezi*” este in mod vadit eronata.

Se pune intrebarea care este diferenta dintre „simplele” articole din presa si alte articole din presa, probabil „complexe”, care ar putea sa constituie dovezi.

Este un lucru normal ca articolele din presa, si cele simple si cele de alta categorie, sa faca parte dintre inscrisurile care pot fi considerate dovezi intr-o cauza.

Abordarea instantei de a prezuma ca mincinos orice articol aparut in presa este si nedreapta si jignitoare la adresa intregii prese. Ziaristii nu sunt cetateni de categoria a doua, care nu sunt demni de a fi luati in seama nici cand fac anchete jurnalistice si nici macar atunci cand nu fac altceva decat sa consemneze declaratii ale unor presoaane publice.

Pe langa articole din presa, am depus la dosar inscrisuri din care rezulta ca „afacerea RAFO” a fost si subiectul unei motiuni de cenzura in anul 2003, fiind catalogata ca o afacere de coruptie, care a prejudiciat Roania cu peste 250 milioane de dolari. Presupunem ca o motiune de cenzura in care se face referire la „afacerea RAFO” ca la o afacere vadit ilicita poate constitui macar un indiciu pentru instanta. Insa nici inscrisurile privind motiunea de cenzura, desi nu mai erau articole din presa, n-au fost luate in seama de instanta.

La aceste indicii se mai adauga unul: cea mai recenta masura adoptata de Guvern, din lungul sir prin care RAFO Onesti a fost favorizata din bani publici a fost emiterea Ordonantei de urgenta nr. 101/2004 privind preluarea de catre Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a unor creanta fiscale asupra societatilor comerciale « RAFO » S.A. Onesti si « CAROM » S.A. Onesti.

La scurt timp dupa emitere, Ordonanta de urgenta nr. 101/2004, publicata in Monitorul Oficial nr. 1070 din 18 noiembrie 2004, a fost respinsa in Parlament, prin Legea nr. 94/2005, publicata in Monitorul Oficial nr. 322 din 15 aprilie 2005.

Respingerea unei ordonante de urgenta in Parlament nu constituie o practica obisnuita, curenta, ci este rar intalnita. Desigur ca respingerea ei pune serioase intrebari asupra corectitudinii masurilor pe care dorea sa le promoveze. Atunci cand ordonanta respinsa este una prin care se urmareste cheltuirea banilor publici pentru sustinerea unei afaceri deja cu notorietate de „dubioasa”, al carei „patron” a fost si arestat (Corneliu Iacobov), indiciile de incalcare a legii sunt si mai puternice. Este evident ca respingerea ordonantei „RAFO Onesti” nu s-a facut intamplator, ci pentru ca ea ascundea exact ceea ce si presedintele tarii si primul ministru si inalti oficiali europeni au spus ca ascunde: acte de coruptie, „*un jaf pus la cale de Mafia din Moldova*”.

Or, noi am cerut si stenogramele sedintei in care a fost adoptata Ordonanta de urgenta nr. 101/2004, cea respinsa in Parlament la scurt timp de la emitere.

Daca nici afirmatiile inaltilor oficiali din tara si din strainatate, nici anchetele jurnalistice, nici motiunea de cenzura din 2003, nici respingerea ordonantei „RAFO” de catre Parlament nu au putut constitui indicii suficient de vizibile pentru instanta de fond in sensul ca acele informatii clasificate pe care le-am solicitat pot ascunde sau favoriza incalcare ale legii si ca art. 13 din Legea nr. 544/2001 este pe deplin aplicabil, ne punem fireasca intrebare, ce ar mai fi trebuit adaugat, pe langa: presedinte, prim ministru, FMI, Comisia Europeana, Parlament, pentru a convinge instanta de fond.

In drept: art.304 pct. 9, art.304/1, art. 312 din Codul de procedura civila.

Pentru aceste motive, va rugam sa admiteti recursul si sa casati cu trimitere spre rejudecare la prima instanta ;

Solicitam cheltuieli de judecata.

Depunem prezenta in 2 exemplare.

7 decembrie 2005

APADOR-CH
Prin Diana-Olivia Călinescu
Director Executiv Interimar